

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 189/06-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 31. mája 2006 predbežne prerokoval sťažnosť Z. K., trvale bytom B., zastúpenej advokátkou JUDr. D. Š., so sídlom B., vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 4 E 185/2004 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Z. K. o d m i e t a pre zjavnú neopodstatnenosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 5. mája 2006 doručená sťažnosť Z. K., trvale bytom B. (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátkou JUDr. D. Š., so sídlom B., v ktorej namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 4 E 185/2004.

Zo sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľka podala 28. októbra 2004 na okresnom súde návrh na nariadenie výkonu rozhodnutí, o ktorom okresný súd viedol

konanie pod sp. zn. 4 E 185/2004. Z dôvodu nečinnosti okresného súdu podala sťažovateľka 23. marca 2006 sťažnosť na priet'ahy v konaní predsedovi okresného súdu, ktorý sťažnosť v odpovedi z 19. apríla 2006 uznal za dôvodnú a sťažovateľke oznámil, že vo veci zistil priet'ahy v konaní od 2. novembra 2004 do 4. apríla 2006, kedy okresný súd vydal uznesenie podľa § 372m Občianskeho súdneho poriadku, ktoré jej bude doručené poštou.

Na základe uvedených skutočností sťažovateľka navrhuje, aby ústavný súd vyniesol nález : *„nekonaním Okresného súdu Bratislava I. bolo porušené právo sťažovateľky zakotvené v článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a priznáva sa jej finančné zadost'učinenie 35.000,- Sk, ktoré jej budú vyplatené do jedného mesiaca od právoplatnosti nálezu.*

Právnej zástupkyňi sťažovateľky JUDr. D. Š. priznáva náhradu trov právneho zastúpenia 5.788,- Sk /2 právne úkony á 2.730,- Sk, prevzatie + príprava, písomné podanie, 2 x režijný paušál á 164,- Sk/, ktorá jej bude vyplatená do jedného mesiaca od právoplatnosti nálezu.“.

V súvislosti s prípravou predbežného prerokovania sťažnosti podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd na okresnom súde zistil, že uznesením č. k. 4 E 185/2004-7 zo 4. apríla 2006 okresný súd zastavil konanie o výkon rozhodnutia vedené pod sp. zn. 4 E 185/2004. Predmetné uznesenie bolo sťažovateľke doručené 11. apríla 2006 a právoplatnosť nadobudlo 18. apríla 2006.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd každý návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dané dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

O zjavnú neopodstatnenosť podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu ide vtedy, ak namietaným postupom orgánu štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú je preto možné považovať takú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, II. ÚS 70/00, I. ÚS 56/03, IV. ÚS 59/03).

Pri posudzovaní sťažností namietajúcich porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy vychádza ústavný súd zo svojej judikatúry (I. ÚS 34/99, II. ÚS 32/00, I. ÚS 116/02, IV. ÚS 61/02), podľa ktorej poskytuje ochranu základnému právu len vtedy, ak bola na ústavnom súde uplatnená v čase, keď k porušeniu namietaného práva dochádza alebo porušenie v tomto čase ešte trvalo. Právoplatnosťou konečného rozhodnutia všeobecného súdu dochádza podľa názoru ústavného súdu k odstráneniu právnej neistoty účastníka konania, a preto považuje sťažnosť doručенú ústavnému súdu po právoplatnom skončení veci za zjavne neopodstatnenú.

Konanie o výkon rozhodnutia vedené na okresnom súde pod sp. zn. 4 E 185/2004 právoplatne skončilo 18. apríla 2006. Uznesenie o zastavení konania zo 4. apríla 2006 bolo

sťažovateľke doručené 11. apríla 2006 a sťažnosť bola ústavnému súdu doručená 5. mája 2006.

Keďže pri predbežnom prerokovaní sťažnosti ústavný súd zistil, že konanie, v ktorom sťažovateľka namietala porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, bolo právoplatne skončené ešte pred podaním sťažnosti ústavnému súdu, t. j. právna neistota sťažovateľky bola v čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu odstránená, ústavný súd odmietol sťažnosť ako zjavne neopodstatnenú podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 31. mája 2006